

РЕШЕНИЕ

№ 6997

гр. София, 25.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 16.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **8865** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 156 от ДОПК

Подадена е жалба от А. Б. Т. , ЕГН [ЕГН] , с адрес за кореспонденция: [населено място] ,ж.к Л. бл.906 вх.Г ет.6 ап.84 , срещу Ревизионен акт /РА/ № №Р-22221919006218-091-001/30.04.2020 г., издаден от Т. Б. Г. – орган, възложил ревизията и М. П. Б. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1131/20.07.2020г на Директора на Дирекция “ОДОП” С. ,с който е начислен данък върху дохода му, за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г., в размер на 5115.11 лв. и следващите се за него лихви в размер на 2076.14лв . Счита ,че неоснователно не били зачетени от органа по приходите декларираните от него парични постъпления от близки и роднини. Оспорва извода на органа по приходите ,че не е напуснал страната и не е пребивавал в Гърция , където е провеждал срещи и са му били предоставени парични средства за закупуване на недвижимо имущество.Намира за нарушени принципите на чл.3 и чл.5 от ДОПК ,в резултат на което не са изяснени всички факти и обстоятелства имащи значение за определяне на публичните му задължения. Претендира отмяна на РА .

В съд.заседание жалбоподателя чрез адв.Б. поддържа жалбата, на изложените в нея основания . Моли за отмяна на оспорения РА и присъждане на съдебни разноски.

Ответника по жалбата чрез юриск.Н. оспорва същата и моли да се отхвърли. Посочва ,че следва да се вземе предвид таблица №7 от заключението на вещото лице и липсата на доказателства за наличие на по-голяма от 5000лв разполагаема сума в началото на периода. Претендира юрисконсулско възнаграждение .

След като разгледа оплакванията, изложени в жалбата, доказателствата по делото, становищата на страните и в рамките на задължителната проверка по чл.160 от ДОПК, Административният съд приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят оспорва Ревизионен акт /РА/ № Р-22221919006218-091-001/30.04.2020 г., издаден от Т. Б. Г. – орган, възложил ревизията и М. П. Б. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1131/20.07.2020г на Директора на Дирекция “ОДОП” С. ,с който е начислен данък върху дохода му, за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г., в размер на 5115.11 лв. и следващите се за него лихви в размер на 2076.14лв

Ревизионното производство е започнало с издаването на Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221919006218-020-001/25.09.2019 г., връчена по електронен път на 22.10.2019 г., изменена със заповеди за изменение на ЗВР: №Р-22221919006218-020-002/17.12.2019 г. и №Р-22221919006218-020-003/22.01.2020 г., издадени от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на и. д. директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на А. Б. Т., за установяване на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/, за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221919006218-092-001/06.04.2020 г., връчен на ревизираното лице на 07.04.2020 г. В срока по чл. 117 ал. 5 от ДОПК е направено възражение, което е преценено от ревизиращия орган като неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221919006218-091-001/30.04.2020 г., издаден от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и М. П. Б., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

В хода на провеждане на ревизионното производство ревизиращият орган е констатирал, че А. Б. Т. е местно физическо лице, по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ , което на основание чл. 6 от ЗДДФЛ е данъчно задължено за облагаемия си доход от източници в България и от чужбина.

Ревизия е извършена по повод Доклад-предложение №ПФ-22221918000051-ДПП-001/25.09.2019 г., изготвен във връзка с извършена на А. Б. Т. за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2016 г. проверка за съпоставка на имуществото и доходите, приключила със съставяне на Протокол /Кд-73/ №ПФ-22221918000051-073-001/24.09.2019 г. При проверката е установено превишение на паричните разходи над паричните постъпления за 2015 г., като за целта са извършени множество процесуални действия по събиране на доказателства, изчерпателно описани в протокола. Преписката е присъединена към настоящото производство с Протокол №Р-22221919006218-П.-001/25.10.2019 г. Несъответствието в доходите за 2015 г. е формирано основно от непризнаване на твърдените от А. Т. като получени от чуждестранни физически лица през 2008 г. парични суми в общ размер на 91 500 евро, съгласно представени 10бр. финансови споразумения с албански граждани /двуезични - на английски и на български език/, с място на сключване в Гърция.

В хода на настоящото производство ревизиращият орган е анализирал имущественото състояние на лицето, като е направил съпоставка между законно придобитите от него

доходи и извършените разходи, в брой и по банков път. За целта е взел предвид наличната информация в досието и в информационната система на НАП, в т. ч. данните от извършената проверка, приключила с Протокол №ПФ-22221918000051-073-001/24.09.2019 г. Анализирал е движението на паричните средства по отделните притежавани от лицето банкови сметки /в [фирма] и в [фирма]/ и е установил наличността в началото и в края на ревизирия период /съответно 21 375,60 лв. и 10 781,07 лв./.

След съвкупен анализ на събраните доказателства ревизирият орган е констатирал, че през 2015 г. ревизираното лице е получило следните доходи: пенсия за инвалидност, печалба от Националната лотария и други необлагаеми по ЗДДФЛ доходи, общо в размер на 6 963,72 лв.; доход от продажба на МПС в размер на 19 000,00 лв.; получени суми от трети лица /застрахователи и др./ в размер на 893,24 лв. и получена сума по овърдрафт в размер на 25,39 лв. Общо 26 882,35 лв.

Като разходи, извършени от А. Т., ревизирият орган е установил следните такива:

– покупка на недвижимо имущество - апартамент 87,70 кв. м. в [населено място],[жк], съгласно НА №22/12.06.2015 г., гараж 17,00 кв. м. в [населено място],[жк], съгласно НА №139/29.09.2015 г., както и разходи за посредничество във връзка с тях, общо в размер на 78 052,11 лв.;

– комунални разходи по фактури от доставчици / [фирма], [фирма], [фирма] и др./, в размер на 3 629,35 лв.;

– закупуване и ремонт на превозни средства /лек автомобил Пежо 407 и мотоциклет К. ЕН 500 А/, в размер на 8 072,54 лв.;

– платени суми към трети лица в размер на 1 022,99 лв.;

– разходи за данъци, такси и други публични задължения в размер на 2 121,47 лв.

– разходи за застраховки в размер на 729,56 лв.

По отношение наличните парични средства в брой към началото на ревизирия период ревизирият орган е взел предвид резултатите от извършената проверка на А. Б. Т., приключила с Протокол №ПФ-22221918000051-073-001/24.09.2019 г., в хода на която е декларирал, че към 01.01.2012 г. е разполагал с наличности в брой със следния произход: 5 000,00 лв. лични средства; 6 000,00 лв. предоставени от сестра му С. Б. Т. с ЕГН [ЕГН]; 30 000 евро предоставени от майка му Х. А. Т. с ЕГН [ЕГН] от продажба на имот в чужбина и 91 500 евро заеми, получени от чуждестранни физически лица през 2008 г. Представил е 10 финансови споразумения /на английски и на български език/, сключени, според съдържанието им, с албански граждани през 2008 г. Тези 10 споразумения са еднотипни по съдържание, всичките с данни за сключването им в Гърция, с дати и за суми, както следва: от 07.01.2008 г. - за 9 500 евро, от 13.02.2008 г. - за 9 700 евро, от 26.03.2008 г. - за 9 300 евро, от 21.04.2008 г. - за 9 600 евро, от 29.05.2008 г. - за 9 000 евро, от 02.07.2008 г. - за 9 800 евро, от 01.08.2008 г. - за 9 700 евро, от 12.09.2008 г. - за 9 800 евро, от 26.11.2008 г. - за 9 900 евро и от 14.10.2008 г. - за 9 700 евро. В споразуменията е записано, че същите служат като разписка за получената сума, както и уговорка за 9 % годишна лихва и условие за връщане през 2018 г. /съответна дата/. А. Т. е декларирал, че лицата, които са му предоставили парични заемни средства са познати семейни приятели на майка му, която е с македонски корени - Х. Т. и техни бизнес партньори и познати на чичо му К. Х. К. - американски гражданин и на леля му М. К.. Причината за предоставянето на заемните средства е строителство на кооперация върху семеен имот, находящ се на [улица] [населено място]. Тъй като лицата са чуждестранни

граждани и не са запознати с разпоредбите в страната, е преценено, че е по-добре А. Т. да се занимава с цялата документация и строителството на обекта, както и изкупуването на идеални части, прилежащи към него. В края на 2008 г. е започнала световна финансова криза, която първо удря строителния сектор, поради което е решено да се изчакат по-добри времена. Посочва, че съхранява паричните средства в сейф, в своя дом. Догодина ще изтегли заем, с който да стартират инвестиционните намерения. Посочва още, че стриктно е спазвал т. 11-6 от Валутния закон и сумите, които е пренасял, не са надхвърляли 10 000 евро, поради което не ги е декларирал. Не е връщал заетите през 2008 г. парични средства в общ размер на 91 500 евро на заемодателите им.

В хода на извършената проверка е отправено запитване до Отдел „Български документи за самоличност“ при СДВР с №ПФ-22221918000051-032-001/13.08.2018 г., с което са изискани данни за осъществени/регистрирани напускания на страната/преминавания на ГКПП през 2008 г. от А. Т.. Получено е Писмо-отговор с изх. №513000-40971/15.09.2018 г. и вх. №53-00-485#21/26.09.2018 г., съгласно което през 2008 г. не са регистрирани напускания на страната.

В хода на настоящото производство от А. Т. са изискани отново обяснения по въпроса, в т. ч. доказателства за дати и начин на пренасяне на сумите на територията на Република България; доказателства за декларирането им пред митническите органи; за място на съхранение на същите от момента на получаването им до 01.01.2012 г./31.12.2013 г./31.12.2014 г., като конкретно е изискано липсата на такива документи или на такива обстоятелства да бъде удостоверена с изрична декларация. На 29.11.2019 г., на хартиен носител от страна на А. Б. Т. е представена декларация, заведена с вх. №59-00-1223#1/29.11.2019 г., с която са декларирани налични парични средства в брой към 01.01.2015 г. - 183 958,00 лв. и към 31.12.2015 г. - 135 063,00 лв. С декларацията той отново потвърждава, че е получил суми в заем от чуждестранните физически лица, които частично бил използвал за лични нужди и възнамерява използваната сума от 25 000 евро да възстанови с банков кредит, а остатъкът от 66 500 евро е наличен до момента и съхранен.

Съгласно направения анализ на приходите и разходите, органът по приходите е констатирал несъответствие между стойността на имуществото на задълженото лице, извършените от него разходи и декларираните и/или получени доходи за 2015 г. - в размер на: 51 151,14 лв., т. е. недостиг на парични средства. Приел е, че за покриване на разходите си лицето е реализирало доходи в посочения по-горе размер, представляващи недеklarирани приходи от други източници, по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ. В тази връзка ревизиращият орган е констатирал обстоятелството по чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК - „декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирувания период“. Предвид това, той е определил основата за облагане с данък съгласно вида и характера на осъществяваната дейност, платените данъци, такси и други публични вземания, движението и остатъците по банковите сметки, официалните документи и документите с достоверни данни, сключените договори от лицето за осъществяване на дейността му и други доказателства - съответно точки 1, 2, 3, 4, 10 и 16 на изброените в ал. 2 на чл. 122 от ДОПК условия.

В резултата за 2015 г. ревизиращият орган е формирал данъчната основа по реда на

чл. 122 от ДОПК, представляваща размерът на установения недостиг на парични средства, квалифициран като облагаем доход, по смисъла на чл. 35 т. 6 от ЗДДФЛ, като е изчислил годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 51 151,14 лв. По реда на чл. 48 от ЗДДФЛ той е начислил данък върху дохода в размер на 5 115,11 лв., ведно със следващи се лихви.

Предвид изложената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Ревизията е протекла по реда и при условията на чл. 122 от ДОПК. Органът по приходите е предприел съответните процесуални действия, с оглед изясняване на обстоятелствата за определяне на задълженията на ревизираното лице. Установил е размера на действително получените доходи и направените от него разходи през 2015 г. Констатирал е, че фактически извършените разходи са в по-голям размер от официално придобитите доходи. Тези изводи са в пряка връзка с възприетото от ревизиращия орган, че ревизираният субект не е разполагал към 01.01.2015 г. с твърдените от него заемни средства в размер на 91 500 евро, получени от физически лица през 2008 г. Той е приел, че лицето разполага с начално разполагаема сума от 5 000,00 лв., предвид което за извършените през 2015 г. разходи е имало недостиг на средства в размер на 51 151,14 лв.

Основния спор в производството е досежно размера на наличните към 01.01.2015г парични средства, които органа по приходите е определил на 5000лв. Твърденията на жалбоподателя, че тези средства са в размер на 91 500 евро, не бяха установени с надлежи доказателствени средства.

Жалбоподателя А. Б. Т. е декларирал, че към 16.06.2011 г. е имал налични, както следва: лични средства - 5 000,00 лв.; предоставени от сестра му - 6 000,00 лв.; предоставени от майка му - 30 000 евро и заеми от физически лица - 91 500 евро. Към 01.01.2012 г. наличността е била 228 633,00 лв., към 01.01.2013 г. - 184 200,00 лв. и към 01.01.2015 г. - 167 500,00 лв., като всички тези суми се отнасят за А. Т. и съпругата му общо, като семейство, което изрично е посочено в представената декларация. Органът по приходите е признал за налични към 01.01.2012 г. декларираните лични средства на лицето и тези, получени от сестра му и майка му.

В повторна декларация в настоящото производство А. Т. е заявил друга разполагаема сума към 01.01.2015 г., вместо 167 500,00 лв., а именно сумата от 183 958,00 лв., равняваща се сума близка на 91 500 евро.

За удостоверяване на получаването на сумата от 91 500 евро е представило 10 финансови споразумения с дати от 2008 г., в които е посочено, че същите служат като разписка за получената сума. В тези документи като място на сключване на контракта са вписани различни градове в Гърция - С., Драма, Кавала, К., С. и К.. Заематели /кредитори/ са албански, македонски и косовски граждани. Така представените документи не са заверени нотариално към момента на съставянето им и не доказват, че реално такива взаимоотношения са възникнали между сочените в тях страни. Действително, това са писмени документи, но същите са частни такива и нямат обвързваща доказателствена сила.

Във финансовите споразумения е записано, че заетите суми ще бъдат върнати до определени дати на 2018 г., т. е. в 10-годишен срок. Сумите не са върнати през 2018 г., както и през 2020 г. Тези констатации не са оборени от жалбоподателя по никакъв начин. Действително не е налице процесуално бездействие от страна на приходния орган да бъдат разпитани отделните заемодатели, тъй като повечето от лицата са идентифицирани само с имената и датата им на раждане, без други

индивидуализиращи ги данни, което прави изпълнима процедурата по насрещни проверки в съответните страни - не членки на ЕС. Не е налице процесуално нарушение от страна на ответника и в неизвършването на преброяване на твърдените за налични и към настоящия момент средства, доколкото органа по приходите не разполага с разследващи функции в ревизионното производство. В тежест на жалбоподателя е да предостави тези средства за преброяване ,но приоритет за ревизията е техния произход ,който също следва да се установи от Т.. Логичен е и аргумента на ответника в тази насока , че дори и да бъдат предоставени за проверка парични средства в същия размер, няма гаранция , че това са точно сумите получени от заем през 2008 г., а не други на друг собственик, временно предоставени за целите на проверката.

С жалбата пред органа по чл.152 от ДОПК са представени декларации от чичото и майката на А. Т., съответно К. Х. К. и Х. А. Т., с които декларират, че са свързали племенника/сина със свои близки познати с цел финансово подпомагане за изграждането на жилищна сграда в [населено място], [улица]. Тези декларации като частни документи , следва да се разглеждат в съвкупно с останалите представени документи, при който анализ се установява противоречието им с останалите обстоятелства по длето. Не се доказва пренасянето на отделните суми от територията на Гърция до територията на България. От Отдел „Български документи за самоличност“ при СДВР е получен отговор с изх. №513000-40971/15.09.2018 г. и вх. №53-00-485#21/26.09.2018 г. по регистъра на НАП, съгласно който през 2008 г. не са регистрирани напускания на страната от лицето. Дори данните след 2007 г. на Гранична полиция да са непълни, то липсата на информация за каквото и да е преминаване на границата през 2008 г. от А. Т. безспорно свидетелства, че не е присъствал реално в Гърция на съответните дати. Още повече, че 10-те финансови споразумения не са подписани в един ден, а в различни дни от различни месеци - от януари 2008 г. до ноември 2008 г., което предполага 10 преминавания на границата с Гърция и също толкова връщания обратно в страната.

Освен това, както е отбелязал в РА ревизиращият орган, при справка в ИМ на НАП, ПП С., относно подавани годишни данъчни декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ, във връзка с декларирани обстоятелства по чл. 50, ал. 1, т. 5 /предоставяни и получени парични заеми/ е установено, че от ревизираното лице не са подавани такива декларации. Същевременно, в хода на проверката и в хода на ревизията А. Т. е посочил различни обстоятелства - един път че е изхарчил средствата през годините и втори път, че е похарчил само 25 000 евро /и то през 2015 г./, а другата част са налични, което е явно противоречие.

Конкретно по въпроса за начина на получаване, пренасяне в България и съхранение на сумата от 91 500 евро, от А. Т. чрез двете му връчени

искания са изискани подробни обяснения. Такива не са дадени. Единствено е представена декларация за налични парични средства към 01.01.2015 г. и 31.12.2015 г. и ново потвърждение, че е взет заем от чуждестранните лица. По второто връчено искане е получен отговор по електронен път, в който се посочва, че се представят документи, каквито обаче не са представени.

Съгласно горното настоящата инстанция приема, че няма ангажирани относими доказателства удостоверяващи получаването в заем от А. Т. на сумата от 91 500 евро през 2008 г., която да е налична към 01.01.2015 г.

По делото е работила съдебно счетоводна експертиза ,която е дала заключение в три варианта,като е съобразявала за всички варианти различна разполагаема сума в началото на периода ,като съдът намира за обективен и съответстващ на останалите доказателства по делото третия вариант,обективиран в табличен вид / таблица № 7 стр.22 от заключението на в.л/ . Съгласно данните от таблицата превишението на разходите над приходите за 2015г е в размер на 40263.17лв ,върху която сума се следва данъчно задължение по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 4026.32лв и лихва за забава в размер на 1634.07лв

Релевантното обстоятелство в случая , за целите на облагане с пряк данък по ЗДДФЛ е произхода на средствата ,които се явяват разлика между получени и разходвани средства за даден данъчен период .

Липсата на доказателства за произхода на тези средства,прави правилна преценка на органа по приходите ,за приложение на чл.122 от ДОПК .

Съдът намира ,че представените пред органа по приходите 10 бр . финансови споразумения са съставени за целите на настоящето ревизионно производство,с оглед защитната позиция на жалбоподателя.

Липсват каквито и да е доказателства ,който да са в подкрепа на твърдението на жалбоподателя за наличието на заемни правоотношения с посочените във финансовите споразумения лица. Не са представени от последния доказателства за установяване на произхода на тези средства т.е притежавали ли са действително заемодателите средства на съотв.стойност , за да може да я преотстъпват в заем на жалбоподателя. В тежест на жалбоподателя е установяването на този факт ,от който черпи благоприятни правни последици и то с надлежни писмени доказателства / разпита на лицата предоставили средствата не е надеждно доказателствено средство ,предвид заинтерисоваността им от изхода на делото / .

Съгласно чл. 12 от ЗДДФЛ, облагаеми по този закон са доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по

силата на закон. В случая липсват доказателства получените от чужбина средства да имат характер на необлагаеми доходи. Същите имат характер на доходи от други източници /доколкото не е ясно кой е конкретният им източник/.

Освен липсата на доказателства за превод на сумите по банков път , липсват доказателства и за плащане в брой ,доколкото липсват данни как е извършен вноса на тези парични средства в страната и дали същите са били декларирани пред Агенция „Митници“.

С оглед изложеното, правилно е прието, че не са налице доказателства, удостоверяващи реалното получаване на парични средства въз основа на финансови споразумения в размер на 91000 евро през 2008г ,които да формират начално салдо към 2015г и правилно същите не са съобразени при формиране на паричните потоци на приходи и разходи за дан.период 01.01.2015-31.12.2015г

Както беше посочено по-горе съдът съобразявайки заключението на вещото лице по ССЧЕ ,в неговия трети вариант, съгласно който размер на данъка е 4026.32лв и лихва за забава в размер на 1634.07лв,установи разминаване в констатациите досежно размера на облагаеманата данъчна основа. Вещото лице е определило същата в размер на 40263.17лв, а в РА е посочена дан.основа от 51 151,14 лв,от където се получава и по-ниския размер на дзанъка и лихвите за забава определен от вещото лице. Експетизата не е оспорена от страните ,поради което съдът счита ,че определените в РА№Р-22221919006218-091-001/30.04.2020 г., издаден от Т. Б. Г. – орган, възложил ревизията и М. П. Б. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1131/20.07.2020г на Директора на Дирекция “ОДОП” С.,данъчни задължения са правилни и законосъобразни до размера на сумата 4026.32лв-данък и лихва за забава в размер на 1634.07лв. Изложеното налага именуване на оспорения от А. Т. ревизионен акт №Р-22221919006218-091-001/30.04.2020г ,като за дан.период 2015г се определи данък по чл.48 от ЗДДФЛ в размер на 4026.32лв-данък и лихва за забава в размер на 1634.07лв .

С оглед изхода на спора, в полза на ответника ще следва да се присъди съразмерно с изменената част от РА юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 500лв .

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ по жалба на А. Б. Т. , ЕГН [ЕГН] , с адрес за кореспонденция: [населено място] ,ж.к Л. бл.906 вх.Г ет.6 ап.84 ,

Ревизионен акт /РА/ Р-22221919006218-091-001/30.04.2020 г., издаден от Т. Б. Г. – орган, възложил ревизията и М. П. Б. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1131/20.07.2020г на Директора на Дирекция “ОДОП” С., ,с който е начислен данък върху дохода му, за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г., в размер на 5115.11 лв. и следващите се за него лихви в размер на 2076.14лв като вместо тях

ОПРЕДЕЛЯ на А. Б. Т. , ЕГН [ЕГН] , с адрес за кореспонденция: [населено място] ,ж.к Л. бл.906 вх.Г ет.6 ап.84 данък по чл.48 от ЗДДФЛ за д.п 2015 г. в размер на 4026.32лв и лихва за забава в размер на 1634.07лв .

ОСЪЖДА А. Б. Т. , ЕГН [ЕГН] , с адрес за кореспонденция: [населено място] ,ж.к Л. бл.906 вх.Г ет.6 ап.84 да заплати на Дирекция „ОДОП”, [населено място] при ЦУ на НАП, сумата в размер на 500 лв, представляваща юрисконсулско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБ в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: